

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a Mgr. Terezy Jachura Maříkové ve věci

žalobkyně: **Farming s.r.o.**, IČO 04257316
sídlem v Praze 1, Rybná 716/24
zastoupené Mgr. et Ing. Janem Boučkem, advokátem
sídlem v Praze 1, Opatovická 1659/4

proti
žalované: **České republice – Ministerstvu spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem v Praze 2, Vyšehradská 424/16
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 69797111, sídlem v Praze 2, Rašínovo nábřeží 390/42

o 140 896 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 z 7. 1. 2025, č. j. 26 C 153/2024-123,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni 65 755 Kč s 12,75 % p. a. úrokem z prodlení z 65 755 Kč od 29. 10. 2024 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku; ve zbývajícím rozsahu **se žaloba zamítá**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení před soudy obou stupňů 29 551,70 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně a žalovaná podaly včasné a přípustné odvolání proti rozsudku, kterým soud I. stupně uložil žalované zaplatit žalobkyni 53 750 Kč s úrokem z prodlení 14,75 % p. a. od 29. 10. 2024 do zaplacení (výrok I.), zamítl žalobu co do 87 146 Kč s úrokem z prodlení 14,75 % p. a. od 29. 10. 2024 do zaplacení (výrok II.) a žalované uložil nahradit žalobkyni náklady řízení 18 831 Kč. Žalobkyně napadla rozsudek v rozsahu výroku II. a žalovaná v rozsahu výroků I. a III.
2. Žalobkyně namítla, že závěr soudu o snížení celkové základní částky zadostiučinění nemá logický základ a naprosto opomíjí, že řízení vedené u Okresního soudu v Jičíně pod sp. zn. 11 C 72/2019 (dále jen „posuzované řízení“) si nevyžádalo řešení procesních otázek v excesivním rozsahu. Úvaha, že každé řízení určitou dobu trvá z důvodu řešení předvídatelných a běžných procesních otázek, je obsažena m. j. v odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 30 Cdo 2952/2014.
3. Soud I. stupně si nekladl otázku, proč posuzované řízení bylo přerušeno až po pěti letech, když návrh na jeho přerušování ze stejného důvodu byl podán již dříve. Chtěl-li se soud I. stupně zbytečným průtahům vyhnout, měl posuzované řízení přerušit na jeho začátku (30 Cdo 954/2014). Zvýšení celkové základní částky zadostiučinění o 10 % podle žalobkyně nebylo s ohledem na výše uvedené dostatečné.
4. Žalobkyně brojila rovněž proti tomu, že základní částka zadostiučinění p. a. (15 000 Kč) nebyla zvýšena o inflaci od roku 2009 do roku 2024. Posledně uvedené dal do souvislosti s růstem platů soudců mezi lety 2019 a 2023 a s růstem průměrné mzdy mezi lety 2009 a 2023. Pokud rostly platy soudcům z důvodu zachování jejich životní úrovně, a rostla minimální mzda, měla by se v čase zvyšovat i nominální sazba základní částky zadostiučinění p. a. Základní částka zadostiučinění p. a. by po zvýšení měla k roku 2023 odpovídat přibližně 27 707,33 Kč.
5. Na odvolacím jednání 3. 9. 2025 žalobkyně dodala, že ve věci dosud nebylo vydáno ani první meritorní rozhodnutí. Prodloužení posuzovaného řízení, které by snad mohlo jít za žalobkyní, se svou délkou nemůže rovnat prodlevám, které v posuzovaném řízení způsobuje soud. V posuzovaném řízení se projevuje neochota soudu I. stupně věc rozhodnout, značená především četným odročováním. V nedávné době Krajský soud v Hradci Králové zrušil rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně o přerušování posuzovaného řízení.
6. Ve svém odvolání žalobkyně připomněla také závěry přijaté Nejvyšším soudem ve věci sp. zn. 30 Cdo 2301/2009 a Ústavním soudem ve věci sp. zn. I. ÚS 1531/11.
7. Odvolacímu soudu žalobkyně navrhla napadený rozsudek ve výroku II. změnit tak, že žalobkyni se přiznává další odškodnění a žalobkyni přiznat náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
8. Žalovaná ve svém odvolání namítla, že posuzované řízení ke dni vyhlášení napadeného rozsudku trvalo jen 5 let a 6 měsíců.
9. Délka posuzovaného řízení je okolností případu přiměřená. K porušení práva na přiměřenou délku soudního řízení nedochází tehdy, když věc není projednána v ideální době, ale až ve chvíli, kdy věc není projednána v době odpovídající její složitosti a významu předmětu řízení pro poškozeného (30 Cdo 1355/2012).
10. Posuzované řízení je procesně složité, dosud se neobešlo bez tří rozhodnutí odvolacího soudu. Rozhodováno bylo také o žádostech o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

o připuštění změny žaloby, o návrzích na zastavení a přerušení řízení, o připuštění vedlejšího účastníka do řízení a o námitce podjatosti.

11. Na průtazích se podílí sama žalobkyně, prostřednictvím osob podílejících se na její činnosti. Z důvodů na straně žalobkyně došlo k odročení jednání nařízených na 20. 5. 2021, 16. 3. 2022 a 7. 9. 2022.
12. Soud I. stupně dostatečně nezohlednil počet instancí, v nichž byla věc dosud řešena. S rostoucím počtem zapojených soudů se délka řízení nutně prodlužuje.
13. Celková základní částka zadostiučinění podle žalované neměla být zvýšena o 10 %, když postup soudů v posuzovaném řízení nelze hodnotit, jako extrémně nesprávný.
14. Závěr soudu I. stupně o tom, že ve věci došlo k několika průtahům (od podání žaloby do nařízení prvního jednání ve věci bezdůvodně uběhly téměř dva roky) odporuje skutkovým zjištěním obsaženým v bodu 4. odůvodnění napadeného rozsudku.
15. Soud I. stupně nesprávně určil sazbu úroku z prodlení, žalobkyni by v případě úspěchu ve věci náležel úrok z prodlení jen ve výši 12,75 % p. a.
16. K podpoře svých odvolacích námitek žalovaná odkázala na závěry přijaté Nejvyšším soudem ve věcech sp. zn. 30 Cdo 8/2021, 30 Cdo 529/2019 a 30 Cdo 679/2017.
17. Odvolacímu soudu žalovaná navrhla napadený rozsudek ve výroku I. změnit tak, že žaloba se zamítá a žalované přiznat náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.
18. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek podle §§ 212 a 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a shledal odvolání žalobkyně i žalované částečně důvodnými.
19. Při rozhodování o odvoláních účastníků odvolací soud vyšel ze skutkového stavu zjištěného soudem I. stupně. Odvolací soud přihlédl i k důvodům, které nebyly v odvoláních uplatněny (§ 212a odst. 1 o. s. ř.).
20. Shodně se soudem I. stupně i odvolací soud je názoru, že celková délka posuzovaného řízení v jeho kontextu není přiměřená a že na místě je i přiznání zadostiučinění ve formě peněz. Odvolací soud ale zaujal odlišné stanovisko k otázce konečné výše přiměřeného zadostiučinění, konkrétním okolnostem případu a příslušenství přiznávaného přiměřeného zadostiučinění.
21. Pokud podle soudu I. stupně posuzované řízení trvalo ke dni vyhlášení napadeného rozsudku 5 let a 7 měsíců a základní částku zadostiučinění p. a. soud I. stupně určil na 15 000 Kč, celková základní částka zadostiučinění měla dosahovat výše alespoň 68 750 Kč.
22. Pro rozsudek odvolacího soudu je rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Odvolací soud proto rozhodl o zadostiučinění za dobu od zahájení posuzovaného řízení vůči žalobkyni až do dne vyhlášení tohoto rozsudku.
23. Ke dni vyhlášení tohoto rozsudku posuzované řízení trvá 6 let, 1 měsíc a 27 dní. Odvolací soud, shodně se soudem I. stupně, neshledal, že by význam předmětu řízení byl pro žalobkyni zvýšený a základní částku zadostiučinění p. a. určil na 15 000 Kč, za první dva roky řízení na 7 500 Kč. Celkovou základní částku zadostiučinění pak určil na 77 358,83 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

24. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 283/2023 Nejvyšší soud zopakoval, že: „*Při stanovení finančního zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení je třeba přiznat zadostiučinění přiměřené konkrétním okolnostem případu a závažnosti vzniklé újmy, a naopak se vyvarovat mechanické aplikaci práva s touhou po dosažení matematicky přesného výsledku. Na přiměřenost výše základní částky zadostiučinění nemá vliv ani znehodnocení měny v důsledku inflace nebo změna kursu měny. Základní částka 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva a dále za každý následující rok trvání nepřiměřeně dlouho vedeného řízení je obecně nastavena výrazně výše než 45 % toho, co za porušení předmětného práva přiznal ve věcech proti České republice Evropský soud pro lidská práva. Nejvyšší soud proto i ve své nedávné judikatuře několikrát zopakoval, že nenachází důvod, pro který by bylo namístež tuto právní otázku posuzovat nyní jinak, na čemž i nadále setrvává. Tento postoj dovolacího soudu je současně ve shodě s aktuální judikaturou Ústavního soudu.*“.
25. Odvolací námitku žalobkyně, že by základní částka zadostiučinění p. a. měla být zvýšena o inflaci, s ohledem na výše uvedené odvolací soud neshledal důvodnou a k navrhnutému zvýšení nepřistoupil.
26. Pokud jde o konkrétní okolnosti případu, soud I. stupně nedostatečně zohlednil především přerušení posuzovaného řízení, resp. vliv této okolnosti na celkovou délku řízení.
27. Okresní soud v Jičíně posuzované řízení přerušil s ohledem na podání obžaloby v příbuzném trestním řízení, ve kterém se dle textu obžaloby mělo řešit m. j. to, zda byly při uzavírání kupní smlouvy zneužity schopnosti žalobce rozpoznat a myšlenkově zpracovat hodnotu jeho plnění oproti hodnotě plnění nabízeného žalobkyní, zda byly zneužity zdravotní schopnosti žalobce, stresová situace, ve které se nacházel, jeho psychický stav a schopnosti kriticky posoudit obsah a důsledky uzavření smlouvy.
28. Jednalo se o námitky, které žalobce uplatňoval i v posuzovaném řízení a které měly význam k posouzení předběžné otázky platnosti kupní smlouvy v návaznosti na nárokovanou náhradu škody.
29. Odvolací soud v souladu se závěry přijatými Nejvyšším soudem ve věci sp. zn. 30 Cdo 5270/2009 shledal přerušení řízení Okresním soudem v Jičíně důvodným.
30. Délku trestního řízení od přerušení posuzovaného řízení do vydání rozhodnutí o pokračování v posuzovaném řízení (od 3. 1. 2024 do 9. 4. 2025, tzn. přibližně rok a čtvrt) odvolací soud neshledal zjevně nepřiměřenou.
31. Prodloužení řízení je logickým a předvídatelným důsledkem každého jeho přerušení. Jestliže Okresní soud v Jičíně přerušil posuzované řízení důvodně a délka řízení, pro které se posuzované řízení přerušovalo nebyla zjevně nepřiměřená, nelze prodloužení posuzovaného řízení, které jeho přerušení způsobilo, klást bez dalšího k tíži státu, zvláště i s přihlédnutím k tomu, že přerušení posuzovaného řízení navrhla sama žalobkyně.
32. S ohledem na výše uvedené okolnosti případu má odvolací soud za důvodné snížení celkové základní částky zadostiučinění o 20 %.
33. Shodně se soudem I. stupně shledal i odvolací soud ve věci nedostatky v postupu Okresního soudu v Jičíně během posuzovaného řízení. Na rozdíl od něj je však nespátřuje pouze ve dvou nedůvodných odročeních jednání, nýbrž zejména ve velkých prodlevách mezi jednotlivými úkony soudu v posuzovaném řízení, především (ale nejen) na jeho počátku, které učinily činnost Okresního soudu v Jičíně poměrně nekoncentrovanou.

34. Nedůvodnými odvolací soud shledal především prodlevu mezi podáním námítky absence pravomoci žalobkyní a jejím vyřízením Okresním soudem v Jičíně, k čemuž došlo po více než tři čtvrtě roce. Dále prodlevu mezi vrácením spisu Policií ČR a nařízením jednání ve věci, k tomu došlo bezmála po půl roce od vrácení spisu. Důvodná nebyla ani více než čtvrtletní prodleva mezi rozesláním rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně o zamítnutí návrhu vedlejšího účastníka na ustanovení zástupce a rozhodnutím o přerušení posuzovaného řízení.
35. Výše uvedené okolnosti se podílely na více než čtvrtině celkové dosavadní délky posuzovaného řízení. Odvolací soud proto shledal důvodným výrazně vyšší zvýšení celkové základní částky zadostiucnění pro postup Okresního soudu v Jičíně během řízení, a sice o celých 25 %.
36. S ohledem na výše uvedené odvolací soud neshledal důvodnými odvolací námítky žalované, že délka posuzovaného řízení je okolností případu přiměřená a že postup Okresního soudu v Jičíně nebyl (extrémně) nesprávný.
37. Částečně důvodnou naopak shledal odvolací námítku žalobkyně, že zvýšení celkové základní částky zadostiucnění soudem I. stupně nebylo dostatečné. Rozdílně od žalobkyně však odvolací soud důvody pro navýšení celkové základní částky zadostiucnění spatřuje v nekoncentrované činnosti Okresního soudu v Jičíně, nikoli v přístupu tohoto soudu k otázce přerušení posuzovaného řízení. Při prvním návrhu žalobkyně na přerušení posuzovaného řízení podmínky pro takový postup dány nebyly. Takové přerušení posuzovaného řízení by nebylo důvodné a jako prevence průtahů v posuzovaném řízení by nezafungovalo. Vedlo by spíše k opodstatnění dalšího navýšení celkové základní částky zadostiucnění.
38. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 954/2014, na kterou žalobkyně ve svém odvolání odkazovala, Nejvyšší soud posuzoval správnost postupu soudů nižších stupňů, spočívající v nezohlednění doby před přerušením v dané věci posuzovaného řízení při úvaze o přiměřeném zadostiucnění s odůvodněním, že v řízení se fakticky nic nekonalo. V dané věci Nejvyšší soud rozhodujícím orgánům vytkl, že při úvaze o přiměřeném zadostiucnění nepovažovaly za relevantní dobu od podání žaloby do formálního přerušení řízení s tím, že se kvůli nedostatku formálního přerušení řízení jednalo o průtah. Jak soud I. stupně tak soud odvolací ve svých úvahách o přiměřeném zadostiucnění v nadepsané věci celkovou délku řízení, tedy vč. doby před přerušením řízení v nadepsané věci, během přerušení i po něm, do úvahy vzaly. Závěry přijaté Nejvyšším soudem v posledně jmenovaném rozhodnutí proto k poměrům projednávané věci přímo nepřiléhají, ani nečiní výše uvedenou odvolací námítku žalobkyně zcela důvodnou.
39. Stejně jako soud I. stupně i odvolací soud má za to, že ve věci byly dány důvody ke snížení celkové základní částky zadostiucnění z důvodu složitosti řízení, ovšem s tím, že tato okolnost zdůvodňuje výraznější snížení celkové základní částky zadostiucnění.
40. Žalobkyně je dosud v posuzovaném řízení poměrně aktivní. K zajištění spravedlivé ochrany soukromých práv a oprávněných zájmů neváhala namítnout absenci pravomoci Okresního soudu v Jičíně a spojit ji s návrhem na zastavení řízení, dvakrát navrhnout přerušení řízení, kdy první návrh nebyl důvodný, druhý (ač z jiných, než žalobkyní tvrzených důvodů) důvodný byl a zhruba v polovině posuzovaného řízení namítnout podjatost rozhodujícího soudce. Své návrhy shodou okolností činila téměř bezvýhradně vždy jen několik dní před konáním před tím nařízeného jednání ve věci.
41. Žalobkyně, zjevně přesvědčena o nedůvodnosti žalobcova osvobození od soudních poplatků a přidělení zástupce, se tak se již třikrát obrátila na Okresní soud v Jičíně s podnětem k

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

jejich odejmutí. I tyto podněty žalobkyně si vyžádaly alespoň nějakou pozornost posledně jmenovaného soudu.

42. Ač výše popsané v zásadě nepředstavuje nezákonný postup žalobkyně, nelze přehlédnout, že s vyřizováním výše uvedených námitek a podnětů je z podstaty věci vždy spojeno i účastníky rozumně předvídatelné prodloužení řízení, které nelze bez dalšího klást výhradně k tíži státu a které je na místě v úvahách o rozsahu přiměřeného zadostiučinění zohlednit.
43. Řešení podstatné části těchto otázek je navíc z podstaty věci spojeno s potřebou odročování jinak nařízených jednání, která prodloužení daného řízení dále prohlubuje a v zásadě též oddaluje okamžik, kdy jsou ve věci dány příhodné podmínky pro vydání alespoň prvního meritorního rozhodnutí.
44. V jednom případě došlo též k odročení dříve nařízeného jednání pro zdravotní potíže právního zástupce žalobkyně.
45. Kde žalobkyně mohla, podala proti procesním rozhodnutím Okresního soudu v Jičíně řádný opravný prostředek. Odvolávání podávala v blanketní formě a doplňovala je až po výzvě posledně uvedeného soudu. Konkrétně takto postupovala proti rozhodnutí posledně uvedeného soudu o zamítnutí prvního z návrhů na přerušení posuzovaného řízení a proti rozhodnutí o pokračování v posuzovaném řízení poté, co bylo trestní řízení, vedené proti žalobkyni a vedlejšímu účastníku, pravomocně skončeno.
46. I ve vztahu k opravným prostředkům platí již uvedené. Jednalo se v zásadě o zákonný postup žalobkyně. Z podstaty věci však vedl k rozumně předpokládatelnému prodloužení posuzovaného řízení, bezprostředně státem nezaviněnému. Posledně uvedené platí tím spíše při uvážení nedůvodnosti podávaných opravných prostředků. Nelze zejména bez dalšího učinit závěr, že Okresní soud v Jičíně přistoupil k řešení dosud vyvstanuvších procesních otázek zjevně nesprávným způsobem.
47. Řešení výše uvedených procesních otázek, vč. vyřizování proti nim žalobkyní podaných opravných prostředků, si ke dni vyhlášení tohoto rozsudku (po zohlednění výše vylíčeného nekoncentrovaného postupu Okresního soudu v Jičíně) vyžádalo více než pětinu celkové dosavadní délky posuzovaného řízení. Rozdílně od žalobkyně a obdobně jako žalovaná odvolací soud s ohledem na výše uvedené rozsah procesních otázek dosud řešených v posuzovaném řízení zcela standartním neshledal.
48. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 2952/2014, na kterou žalobkyně ve svém odvolání odkazovala, se Nejvyšší soud zabýval situací, kdy odvolací soud zcela odepřel zadostiučinění za první dva roky tam posuzovaného řízení s tím, že žalobce v tam posuzované věci se o řízení dozvěděl až po dvou letech jeho běhu. Soud I. stupně i odvolací soud při určování celkové základní částky zadostiučinění z celkové dosavadní délky posuzovaného řízení vycházely. Částka základního zadostiučinění p. a. za první dva roky řízení byla i v posuzované věci standartně zkrácena na polovinu, plně v souladu se závěry přijatými ve shora uvedeném rozhodnutí. Závěry přijaté Nejvyšším soudem ve věci sp. zn. 30 Cdo 2952/2014 proto k poměrům projednávané věci přímo nepřiléhají ani nevylučují možnost snížení celkové základní částky zadostiučinění s ohledem na složitost posuzovaného řízení.
49. Odvolací soud shledal důvody k vyššímu snížení celkové základní částky zadostiučinění z důvodu složitosti řízení, a to o 20 %, kdy 10 % představuje snížení zohledňující výše popsanou nadprůměrnou procesní aktivitu žalobkyně, a 10 % představuje snížení zohledňující další okolnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

činící posuzovanou věc procesně složitější, především nutnost projednávat opravné prostředky, podávané žalobkyní proti rozhodnutím Okresního soudu v Jičíně.

50. Význam ve vztahu k délce posuzovaného řízení má také procesní aktivita vedlejšího účastníka, vystupujícího ve věci na straně žalované. K prodloužení posuzovaného řízení v zásadě bez viny státu logicky vedl samotný návrh na vstup vedlejšího účastníka do posuzovaného řízení a s ním spojená potřeba odročení do té doby nařízeného jednání. K dalšímu odročení jednání musel Okresní soud v Jičíně přistoupit s ohledem na tehdejší zdravotní stav vedlejšího účastníka na jeho návrh. Vedlejší účastník v posuzovaném řízení požádal o ustanovení zástupce, a když s tímto návrhem u Okresního soudu v Jičíně neuspěl, podal proti příslušnému rozhodnutí odvolání, které však ani Krajským soudem v Hradci Králové nebyl shledán důvodným. Stejně jako žalobkyně podal i vedlejší účastník odvolání proti rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně o pokračování v řízení poté, co bylo pravomocně rozhodnuto v trestním řízení, vedeném proti dvěma posledně uvedeným účastníkům. I vedlejší účastník podal všechna odvolání v blanketní formě a doplňoval je až na výzvu Okresního soudu v Jičíně.
51. Výše uvedené okolnosti odvolací soud při svém rozhodování o nároku žalobkyně nepřeceňoval. Jednak byl postup vedlejšího účastníka v zásadě zákonný a dále také nelze bez dalšího zcela přenést důsledky takového postupu na žalobkyni, třebaže vedlejší účastník v posuzovaném řízení vystupuje na její straně. Stejně tak však tyto okolnosti nelze zcela a bez dalšího přičíst k tíži státu. Odvolací soud má proto za to, že vedle dříve uvedeného zdůvodňují v kontextu celého posuzovaného řízení výše uvedené snížení přiměřeného zadostiucnění rovněž tyto okolnosti na straně vedlejšího účastníka.
52. Po výše uvedených úpravách celkové základní částky zadostiucnění (zvýšení o 25 %, 2 x snížení o 20 %) odvolací soud shledal přiměřenou částkou zadostiucnění po zaokrouhlení na celé koruny 65 755 Kč.
53. S ohledem na odvolací námitku žalované odvolací soud korigoval příslušenství přiznávaného přiměřeného zadostiucnění tak, že oproti soudu I. stupně žalobkyni přiznal úrok z prodlení jen 12,75 % p. a., když repo sazba stanovená Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, byla 4,75 %.
54. Pro úplnost odvolací soud dodává, že před rozhodnutím o odvoláních ověřil v aplikaci InfoSoud stav posuzovaného řízení a shledal, že oproti tvrzení žalobkyně, předneseném na jednání 3. 9. 2025 Krajský soud v Hradci Králové nezrušil rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně o přerušení posuzovaného řízení, nýbrž potvrdil (tedy neshledal důvodným odvolání žalobkyně a vedlejšího účastníka) rozhodnutí posledně jmenovaného soudu o pokračování v řízení. Zrušení rozhodnutí o přerušení posuzovaného řízení by ostatně z podstaty věci nebylo právně dost dobře možné, když rozhodnutí, kterým se posuzované řízení přerušovalo, nabylo právní moci dávno před tím, než žalobkyně a vedlejší účastník podali svá dosud poslední odvolání.
55. Ve věci sp. zn. 30 Cdo 2301/2009, na kterou ve svém odvolání poukazovala žalobkyně, Nejvyšší soud zejména potvrdil, že při rozhodování o přiměřeném zadostiucnění za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení je nutné vycházet z částky za jeden rok trvání řízení v rozmezí 15 000 Kč až 20 000 Kč a zdůraznil nutnost upravit celkovou základní částku zadostiucnění s přihlédnutím ke kritériím v § 31a odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb. Od výše uvedených závěrů Nejvyššího soudu se soud I. stupně při svém rozhodnutí v zásadě neodchýlil, a i odvolací soud z nich při rozhodování o odvoláních vycházel.

56. Ve věci sp. zn. I. ÚS 1531/11, na kterou ve svém odvolání žalobkyně rovněž poukazovala, Ústavní soud zdůraznil, že Nejvyšší soud má alespoň stručně reagovat na všechny námitky, které dovolatel ve svém odvolání uvedl a že nemá ignorovat vlastní judikaturu. Závěry tam přijaté se tak vztahují především k procesním aspektům rozhodování o zadostiučinění bez zjevné, jednoznačné a konkrétní vazby na poměry projednávané věci.
57. Poměry, za kterých Nejvyšší soud rozhodoval ve věci sp. zn. 30 Cdo 1355/2012 (na kterou ve svém odvolání poukazovala žalovaná), se lišily od poměrů projednávané věci. Tam přijaté závěry proto nebyly odvolacím soudem shledány přiléhavými.
58. Výše uvedené obdobně platí rovněž pro závěry přijaté Nejvyšším soudem ve věcech sp. zn. 30 Cdo 8/2021, 30 Cdo 529/2019 a 30 Cdo 679/2017, na které žalovaná rovněž odkazovala.
59. Se zřetelem k výše uvedenému odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
60. Procesně úspěšné žalobkyni přísluší náhrada nákladů účelně vynaložených v průběhu řízení před soudy obou stupňů, tedy náhrada mimosmluvní odměny právního zástupce žalobkyně za úkony právní služby provedené do 31. 12. 2024 (převzetí věci, příprava žaloby a vyjádření z 17. 12. 2024) a po 31. 12. 2024 (účast na jednání 7. 1. 2025, příprava odvolání, účast na jednání 3. 9. 2025) dohromady vč. náhrad hotových výdajů, DPH a soudního poplatku (2 000 Kč) celkem 29 551,70 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně do dvou měsíců od jeho doručení za podmínek § 237 a násl. o. s. ř.

Praha 3. září 2025

JUDr. Zdeněk Stibral v. r.
předseda senátu